

Christiaan Morgenstern. Nadat hij met verlof was geweest, miste hij vanuit Hamburg z'n trein naar het bezette Holland. Het scheelde slechts twee minuten, maar de gevolgen waren er naar. Vierentwintig uur te laat meldde hij zich bij zijn onderdeel in de RMTS en kreeg ter plekke 14 dagen celstraf toebedacht.

Voor die bestemming was een lokaaltje ingericht dat — als u er voor zou staan — zich direct links naast de hoofdingang van de school bevond. Omdat zijn superieuren toch kennelijk iets van medelijden konden opbrengen, kreeg Christiaan — die begiftigd was met enig schilder- en dichttalent — toestemming om de muren van zijn cel te verfraaien teneinde op die wijze toch enigszins de verveling te kunnen verdrijven en de tijd te doden. Aan de hand van de op die manier door deze soldaat nagelaten „Meisterstücke“, weten wij thans (nog) dat hij zich van 3 tot 14 februari 1945 gekweld heeft geweten door hordes luizen, vlooiën en ander tuig.

Mede celgenoten, die hij zich maar moeilijk — zo in het geheel niet — van het lijf kon houden.

Het was overigens niet meer mogelijk om alle muurschilderingen fotografisch vast te leggen. Daarvoor hadden deze in de loop der tijden teveel geleden of waren te zeer beschadigd. Enkele andere onderwerpen waren onder meer: Marlene Dietrich..., een bootje op het IJsselmeer alsmede een in klederdracht gestoken Volendammer vrouw en man.

Alhoewel er de laatste maanden een reeks van geruchten door de buurt ging als zouden er nog Duitse wapens

onder de school verborgen zijn, bleek niets minder waar. Slechts een redelijk compleet en geconserveerd gasmasker kwam aan het licht en werd overgedragen aan het Airwar Museum „West-Friesland“ van de heer J. Groot te Midwoud.

Con dolore

De tijdgeest valt nimmer te keren. Op zichzelf nog uitstekende gebouwen voldoen zo zoetjes aan niet meer aan de huidige normen en eisen. Dat geldt met name voor scholen, zo ook voor de RMTS. Daarbij kwam nog dat het aantal leerlingen dusdanig in omvang toegenomen was, dat naar andere oplossingen gezocht diende te worden.

De Rijks Middelbare Tuinbouwschool als instelling — zijnde een der oudste in het Nederlandse landbouwonderwijsbestel — moest hoe dan ook voor Hoorn en West-Friesland behouden blijven en zo iets kan alleen maar positief benaderd worden.

Het werd uiteindelijk de fonkelnieuwe behuizing op de Blauwe Berg, die tegen de zomer van 1984 met een groots feest door ZKH Prins Claus der Nederlanden officieel geopend werd. Dat schrijver dezès alle leerlingen, onderwijskrachten en bestuurders aldaar gaarne een prachtige tijd en veel wijsheid toewenst, mag u gevoeglijk van mij aannemen. Voor velen zal het nu volgende bijkomstig zijn; maar dat uiteindelijk het grootste deel van het oude schoolarchief in de loop der jaren — of was het tijdens de verhuizing? — in de containers belandde... Ja, wie maakt zich daar nu nog druk over?

